

**ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ
ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ**

ВИПУСКНА РОБОТА

на тему:

**ПРОВЕДЕННЯ ЗАХОДІВ З ЕВАКУАЦІЇ НА
РЕГІОНАЛЬНОМУ, МІСЦЕВОМУ, ОБЄКТОВОМУ
РІВНІ**

слухача з короткострокового підвищення кваліфікації з питань
цивільного захисту – завідувача навчально-консультаційного пункту

Ткачук Марини Іванівни

Перевірив

КИЇВ 2018

Зміст.

ВСТУП	3
1. ОСНОВНА ЧАСТИНА	3
1.1. ПЛАНУВАННЯ, ПІДГОТОВКА ТА ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ	5
<i>1.1.1. Основи організації заходів евакуації</i>	5
<i>1.1.2. Оповіщення, інформування населення</i>	9
<i>1.1.3. Транспортне забезпечення евакуаційних перевезень</i>	10
<i>1.1.4. Життєзабезпечення евакуйованого населення</i>	11
1.2. ОРГАНИ З ЕВАКУАЦІЇ, ЇХ ФУНКЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ	12
<i>1.2.1. Комісія з питань евакуації</i>	13
<i>1.2.2. Збірний пункт евакуації</i>	16
<i>1.2.3. Проміжний пункт евакуації</i>	17
<i>1.2.4. Приймальні пункти евакуації</i>	19
<i>1.2.5. Діяльність органів з питань евакуації у режимах функціонування ЄДС ЦЗ</i>	20
1.3. ПЛАНУВАННЯ ЗАХОДІВ ЕВАКУАЦІЇ	22
<i>1.3.1. Розроблення планів евакуації районів, міст, районів у містах</i>	23
<i>1.3.2. Розроблення плану приймання та розміщення евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах</i>	27
<i>1.3.3. Планування евакуації при загрозі (виникненні) збройних конфліктів</i>	29
1.4. ПЛАНУВАННЯ, ПІДГОТОВКА ТА ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ НА СУБ'ЄКТАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	31
<i>1.4.1. Особливості організації заходів з евакуації на суб'єктах господарювання</i>	31
<i>1.4.2. Органи з питань евакуації, які створюються суб'єктами господарювання, їх функції та завдання</i>	33
<i>1.4.3. Збірний пункт евакуації (ЗПЕ)</i>	37
<i>1.4.4. Діяльність органів з питань евакуації в режимах функціонування єдиної державної системи цивільного захисту</i>	38
<i>1.4.5. Планування заходів з евакуації працівників (населення)</i>	41
<i>1.4.6. Розроблення плану евакуації працівників, матеріальних і культурних цінностей на суб'єктах господарювання</i>	42
<i>1.4.7. Планування на суб'єкті господарювання евакуації працівників при загрозі збройних конфліктів</i> . 44	
2. ВИСНОВКИ	45
3. ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА	51

ВСТУП.

Захист населення від негативного впливу надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру є першочерговим завданням всіх органів держаної влади у тому числі місцевих органів влади та керівників об'єктів господарювання незалежно від форм власності.

Вирішення цього завдання потребує комплексного підходу щодо проведення основних заходів у сфері цивільного захисту, зокрема:

1. Оповіщення про загрозу або виникнення надзвичайних ситуацій.
2. Інформування у сфері цивільного захисту.
3. Укриття населення у захисних спорудах цивільного захисту.
4. Проведення заходів з евакуації.
5. Інженерного захисту територій.
6. Радіаційного і хімічного захисту населення і територій.
7. Медичного захисту, забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення.
8. Біологічного захисту населення, тварин і рослин.
9. Психологічного захисту населення.
10. Організації навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях.

Сьогодні ми розглянемо питання, пов'язані з проведенням заходів з евакуації. Евакуація, як основний спосіб захисту населення, використовувалася давно. Особливо великих масштабів вона досягла в роки Другої Світової війни. Масштаби переміщення людських контингентів були дуже великими. Тільки з України було вивезено понад 4 мільйони чоловік, а загальна чисельність евакуйованих досягла понад 25 мільйонів чоловік. Евакуйовувалися також і об'єкти народного господарства. До кінця 1941 року було евакуйовані 1523

підприємства, в тому числі із м. Харкова – 500 підприємств, із м. Києва – 197 підприємств.

В теперішній час дійсність свідчить про те, що населення все частіше потрапляє в небезпеку внаслідок стихійного лиха, аварій та катастроф у промисловості й на транспорті. Отже роль цивільного захисту зростає.

Скажімо, стихійні лиха: землетрус, великі пожежі, повені чи аварії на АЕС. У цих випадках завжди доводиться вдаватися до евакуації. Так, внаслідок аварій у 1986 році на ЧАЕС та у 2011 році на Фукусімі в Японії були евакуйовані та переселені сотні тисяч людей.

За останні 30 років у природних та надзвичайних катастрофах загинуло більше 4 мільйонів осіб. Кількість постраждалих перевищила 3 мільярди осіб. Прямі економічні збитки склали більш, 400 мільярдів доларів.

Ризиків в Україні щорічно багато. Про це свідчать такі дані: у 2016 році в Україні зареєстровано 147 надзвичайних ситуацій. Внаслідок них загинуло 179 осіб та постраждало 1840 осіб.

В умовах неповного забезпечення захисними спорудами в містах та інших населених пунктах, що мають об'єкти підвищеної небезпеки, основним способом захисту населення у разі загрози або виникненні надзвичайної ситуації на сьогодні залишається своєчасний і швидкий вивіз або вивід людей з небезпечної зони у безпечні місця, тобто евакуація.

Масштабні завдання з евакуації сьогодні в державі проводяться у зв'язку тимчасовою окупацією Автономної Республіки Крим та проведенням антитерористичної операції на сході України.

За інформацією Агентства ООН у справах біженців в Білорусі, Молдові та Україні станом на 23 жовтня 2014 року в нашій державі наразі вже 430 059 вимушених переселенців. Сьогодні їх налічується понад мільйон внутрішньо переміщених осіб, які потребують гуманітарної допомоги.

Урядом створено Міжвідомчий координаційний штаб з питань, пов'язаних із соціальним забезпеченням громадян України, які переміщуються з тимчасово

окупованої території та районів проведення антитерористичної операції. Нагадаємо, що мова йде лише про офіційно зареєстрованих вимушених переселенців, тобто тих, які звернулися по допомогу до органів влади за місцем свого поточного перебування. Реальна ж кількість внутрішньо переміщених осіб може бути більшою.

Таким чином, розглянуті приклади свідчать про:

1. Важливість і нагальну необхідність проведення евакуаційних заходів при виникненні НС.

2. Там де є досвід і де заздалегідь проводиться робота щодо завчасного планування заходів з евакуації – реалізація цих заходів дає позитивні результати.

1. ОСНОВНА ЧАСТИНА.

1.1. ПЛАНУВАННЯ, ПІДГОТОВКА ТА ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ.

1.1.1. Основи організації заходів з евакуації.

Евакуація – це організоване виведення чи вивезення із зони надзвичайної ситуації або зони можливого ураження населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю, а також матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення.

Законодавство України визначає види та порядок здійснення заходів з евакуації, повноваження місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарювання по організації та здійсненню евакуації населення, майна, їх розміщення у безпечних районах і життєзабезпечення евакуйованих [1].

Порядок проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій, затверджений Кабінетом Міністрів України, визначає механізм здійснення організованого вивезення (виведення) населення із зон можливого впливу наслідків надзвичайної ситуації і розміщення його поза зонами дії вражаючих факторів джерел надзвичайної ситуації у разі виникнення безпосередньої загрози життю та заподіяння шкоди здоров'ю населення, а також заходів з евакуації матеріальних і культурних цінностей, якщо виникає загроза їх пошкодження або знищення [2].

На місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та суб'єкти господарювання, що проводять евакуацію населення, покладається:

- розроблення і виконання плану евакуації населення;
- визначення і підготовка безпечного району розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення;
- здійснення контролю за плануванням, підготовкою і проведенням заходів з евакуації підпорядкованими їм органами з питань евакуації.

До планування та здійснення заходів з евакуації залучається територіальні органи центральних органів виконавчої влади.

Проведення евакуації забезпечується шляхом:

- створення на регіональному та місцевому рівні органів з питань евакуації, а також органів з питань евакуації на об'єктах господарювання;
- розроблення плану евакуації населення;
- визначення безпечних районів, придатних для розміщення евакуйованого населення та матеріальних і культурних цінностей;
- організації оповіщення керівників суб'єктів господарювання і населення про початок евакуації;
- організації управління евакуацією;
- життєзабезпечення евакуйованого населення в місцях його безпечного розміщення;
- участі у командно-штабних навчаннях та спеціальних об'єктових навчаннях і тренуваннях;
- навчання населення діям під час проведення евакуації.

Організація проведення евакуації на місцях та підготовка районів для розміщення евакуйованого населення і його життєзабезпечення, а також зберігання матеріальних і культурних цінностей покладаються на місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання.

Рішення про проведення евакуації приймають на:

- державному рівні – Кабінет Міністрів України;
- регіональному рівні – обласні держадміністрації;

- місцевому рівні – районні держадміністрації, відповідні органи місцевого самоврядування;

- рівні суб'єкта господарювання – його керівник.

Рішення про проведення евакуації населення із зони радіоактивного забруднення приймається місцевими держадміністраціями на підставі висновку лабораторних досліджень обласного лабораторного центру МОЗ України щодо прогнозованого дозового навантаження на населення або за інформацією суб'єктів господарювання, які експлуатують ядерні установки, про випадки порушень у їх роботі.

У невідкладних випадках, зокрема у разі безпосередньої загрози життю та здоров'ю населення, рішення про проведення екстреної евакуації населення приймає керівник робіт з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, а за його відсутності – керівник аварійно-рятувальної служби, який першим прибув у зону надзвичайної ситуації та має повноваження для прийняття таких рішень.

Залежно від обстановки, що склалася під час надзвичайної ситуації, проводиться:

- обов'язкова;
- загальна;
- часткова евакуація населення

тимчасового або безповоротного характеру (**ТЕ** - проводиться у випадку, коли дія негативних факторів НС має короткостроковий характер, наприклад, загроза або виникненн надзвичайної ситуації внаслідок пожежі в екосистемах, **БЕ** проводиться у випадку, коли дія негативних факторів НС має довгостроковий характер, наприклад, радіоактивне забруднення території).

Обов'язковій евакуації підлягає населення у разі виникнення загрози аварії з викидом радіоактивних і небезпечних хімічних речовин, катастрофічного затоплення місцевості, масових лісових пожеж, зсувів, інших геологічних та гідрогеологічних явищ і процесів, збройних конфліктів.

Загальна евакуація населення проводиться із зон радіоактивного та хімічного забруднення, катастрофічного затоплення населених пунктів у разі руйнування гідротехнічних (гідрозахисних) споруд, хвиля прориву яких може

досягнути зазначених населених пунктів менше ніж за чотири години.

Часткова евакуація проводиться шляхом вивезення категорій населення, яке за віком чи станом здоров'я у разі виникнення надзвичайної ситуації не здатні самостійно вжити заходів щодо збереження свого життя або здоров'я, а також осіб, які відповідно до законодавства доглядають (обслуговують) таких осіб. Часткова евакуація населення може проводитися також для інших категорій населення на підставі рішення місцевої держадміністрації або посадової особи, яка має повноваження щодо прийняття такого рішення.

Евакуація населення із зон можливого катастрофічного затоплення проводиться насамперед із населених пунктів, що розміщуються поблизу гребель, хвиля прориву яких може досягнути зазначених населених пунктів менше ніж за чотири години, а з інших населених пунктів - за наявності безпосередньої загрози їх затоплення.

Евакуація матеріальних і культурних цінностей проводиться у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій, які можуть заподіяти їм шкоду, за наявності часу на її проведення, що визначається на підставі інформації суб'єктів моніторингу, спостереження, лабораторного контролю та прогнозування надзвичайних ситуацій.

Перелік, обсяги та черговість проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей визначаються органами державної влади, суб'єктами господарювання, громадськими об'єднаннями та/або громадянами, у віданні або власності яких перебувають зазначені цінності, та враховується під час планування заходів з евакуації.

Обсяги та черговість проведення евакуації матеріальних і культурних цінностей, їх детальний перелік визначаються органами державної влади, суб'єктами господарювання, громадськими об'єднаннями та/або громадянами, в управлінні, віданні або власності яких перебувають зазначені цінності, та враховуються під час планування заходів з евакуації.

Окремим додатком до Плану проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій складається перелік матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності та

потребують евакуації у разі збройних конфліктів [2].

Приймання, перевезення, розміщення, облік та зберігання евакуйованих матеріальних і культурних цінностей здійснюється органом, відповідальним за організацію проведення евакуації.

1.1.2. Оповіщення, інформування населення.

Оповіщення, інформування населення та керівників суб'єктів господарювання про загрозу та виникнення надзвичайних ситуацій, у тому числі у формі, доступній для осіб з вадами зору та слуху, забезпечують місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування відповідно до Положення про організацію оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайної ситуації та зв'язку у сфері цивільного захисту затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27.09.2017 року № 733. [4].

При оповіщенні населенню повідомляється час прибуття на збірний пункт евакуації та місце його розташування.

Для інформаційного забезпечення евакуйованого населення про порядок дій у різних ситуаціях та оперативну обстановку місцевою державною адміністрацією, органом місцевого самоврядування використовуються системи оповіщення, засоби радіомовлення і телебачення.

Евакуація населення проводиться у безпечні райони, визначені органом, який приймає рішення про проведення евакуації і здійснюється комбінованим способом, який передбачає вивезення основної частини населення з районів надзвичайних ситуацій усіма видами наявного транспорту, в поєднанні з виведенням пішим порядком.

У разі коли евакуйоване населення неможливо розмістити у безпечному районі, його частина може розміщуватися на території регіону, суміжного з небезпечним районом, за погодженням з місцевими держадміністраціями такого регіону.

Порядок розміщення евакуйованого населення визначається місцевою держадміністрацією, на території якої планується розміщувати евакуйоване населення, за заявкою органу, що приймає рішення про проведення евакуації.

Евакуйоване населення розміщується у готелях, санаторіях, пансіонатах,

будинках відпочинку, дитячих оздоровчих таборих та у придатних для проживання будівлях підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності.

Розміщення евакуйованого населення здійснюється за встановленими видами та обсягами послуг з його життєзабезпечення.

Навчання населення діям під час проведення евакуації проводиться відповідно до Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, затвердженого постановою Кабінетом Міністрів України [5].

Фінансування заходів з евакуації здійснюється за рахунок коштів, передбачених відповідно до вимог законодавства для ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку.

Координація дій місцевих держадміністрацій, органів місцевого самоврядування під час проведення евакуації здійснюється центральними органами виконавчої влади через відповідні територіальні органи у межах їх повноважень.

1.1.3. Транспортне забезпечення евакуаційних перевезень.

Транспортне забезпечення евакуації населення із районів виникнення надзвичайних ситуацій - це комплекс заходів, який охоплює підготовку, розподілення і експлуатацію транспортних засобів, призначених для виконання евакуаційних перевезень.

Перевезення евакуйованих між населеними пунктами забезпечує районна комісія з питань евакуації.

Перевезення евакуйованих в межах населених пунктів забезпечує комісія з питань евакуації органів місцевого самоврядування.

Для проведення загальної евакуації населення залучаються наявні транспортні засоби відповідної адміністративної території, а в разі виникнення безпосередньої загрози життю або здоров'ю населення - усі наявні транспортні засоби суб'єктів господарювання та громадян.

Часткова евакуація населення проводиться з використанням транспортних засобів, що експлуатуються згідно з графіком роботи.

Для проведення евакуаційних перевезень залучається автомобільний,

залізничний, водний та повітряний транспорт.

У разі виникнення надзвичайної ситуації на транспорті під час перевезення пасажирів відповідальність за їх евакуацію покладається на підприємства, установи, організації, що здійснюють транспортні перевезення, та сили цивільного захисту.

Суб'єктові господарювання або громадянину, транспортні засоби яких залучалися для здійснення заходів з евакуації населення, компенсується вартість наданих послуг у розмірі фактичних (понесених) витрат за рахунок коштів, що виділяються з відповідного бюджету на ліквідацію загрози виникнення надзвичайної ситуації або наслідків надзвичайної ситуації у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

1.1.4. Життєзабезпечення евакуйованого населення.

Організація життєзабезпечення евакуйованого населення у безпечних районах його розміщення покладається на органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Безпосереднє життєзабезпечення евакуйованого населення здійснюється спеціалізованими службами цивільного захисту та органами місцевого самоврядування.

Життєзабезпечення евакуйованого населення полягає у забезпеченні його водою, продуктами харчування, предметами першої необхідності, житлом, медичними послугами і засобами, комунально-побутовими послугами, транспортом та необхідною інформацією

Полягає у:

- плануванні, організації і координації дій стаціонарних та пересувних підрозділів торгівлі і харчування, продовольчого постачання, речового постачання щодо забезпечення евакуйованих продовольством і предметами першої необхідності;
- здійснення заходів щодо захисту наявних запасів продовольства і інших матеріальних засобів від різних чинників ураження або пошкодження і мародерства;
- здійснення контролю за підготовкою і оснащенням пересувних пунктів

для роботи в польових умовах.

Склад конкретних заходів життєзабезпечення залежить від характеру надзвичайної ситуації, її масштабів, реальних потреб населення, які виникли, та інших чинників.

1.2. ОРГАНИ З ЕВАКУАЦІЇ, ЇХ ФУНКЦІЇ ТА ЗАВДАННЯ.

Для планування, підготовки та проведення заходів з евакуації за рішенням керівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування створюються тимчасові органи з питань евакуації, до яких належать:

- комісії з питань евакуації (обласні, районні, сільських, селищної рад, населених пунктів і суб'єктів господарювання);
- збірні пункти евакуації;
- проміжні пункти евакуації;
- приймальні пункти евакуації.

Для оперативного вирішення завдань та управління евакуацією додатково можуть створюватись:

- оперативні групи - у невідкладних випадках;
- групи управління на маршрутах пішої евакуації населення;
- адміністрації пунктів посадки (висадки) населення на транспорт (з транспорту).

До органів з питань евакуації призначаються особи з числа службовців (працівників) місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, які створюють ці органи .

В особливий період особи, які перебувають у запасі і мають мобілізаційний припис, до складу органів з питань евакуації не призначаються [3].

Збірні пункти евакуації, проміжні пункти евакуації та приймальні пункти евакуації забезпечуються зв'язком з районними, міськими, районними у містах, селищними, сільськими комісіями з питань евакуації, пунктами посадки на транспортні засоби, вихідними пунктами руху пішки, територіальними та об'єктовими спеціалізованими службами цивільного захисту.

Оповіщення органів з питань евакуації про початок евакуації населення здійснюється за рішенням органу, що їх утворив. Час на розгортання і підготовку

до роботи тимчасових органів з питань евакуації усіх рівнів не повинен перевищувати чотирьох годин з моменту отримання рішення про проведення евакуації.

Контроль за роботою органів з питань евакуації здійснюється органом, який приймає рішення про проведення евакуації.

Органи з питань евакуації інформують щороку місцеві держадміністрації, органи місцевого самоврядування та керівників суб'єктів господарювання про стан планування евакуації, власної підготовки до виконання покладених на них завдань, навчання населення діям під час проведення евакуації, обладнання станцій, портів, пунктів посадки на транспортні засоби, підготовку маршрутів до місць посадки на транспортні засоби, здійснення контролю за підготовкою транспортних засобів до евакуації, організацію ведення обліку евакуйованого населення, оповіщення відповідних органів управління та населення про початок евакуації, медичне забезпечення населення, під час евакуації у місті (районі), підготовку до розміщення пунктів санітарної обробки населення, спеціальної обробки одягу, майна і транспорту, здійснення дозиметричного контролю у складі приймальних пунктів евакуації.

1.2.1. Комісія з питань евакуації.

Керівник комісії з питань евакуації та її персональний склад призначаються органом, за рішенням якого вони утворені.

До складу комісії з питань евакуації входять:

- голова комісією з питань евакуації;
- заступник голови комісією з питань евакуації;
- секретар комісії з питань евакуації;
- група транспортного забезпечення;
- група оповіщення та зв'язку;
- група організації і контролю за ходом евакуації;
- група обліку евакуйованого населення та інформації.

До складу комісії з питань евакуації можуть входити групи іншого

призначення і представники підрозділів та служб у залежності від обставин, що склалися і умов виконання завдань цивільного захисту.

У невідкладних випадках у складі комісії з питань евакуації утворюються оперативні групи, що розпочинають роботу з моменту прийняття рішення про проведення евакуації населення.

Основні завдання комісії з питань евакуації:

- планування, підготовка і проведення евакуації населення у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій;
- планування, організація та приймання і розміщення евакуйованого населення, котре прибуває з інших областей, міст та інших населених пунктів в безпечних районах (пунктах) розміщення;
- підготовка населення до проведення заходів з евакуації;
- підготовка підпорядкованих органів з питань евакуації до виконання завдань;
- організація оповіщення населення про початок евакуації у разі виникнення надзвичайних ситуацій;
- організація обліку інвалідів, хворих, людей похилого віку, вагітних та жінок з малолітніми дітьми (віком до 10 років), яким у разі евакуації (часткової евакуації) необхідно надати транспортні засоби до місць, де вони мешкають, визначення посадових осіб, які конкретно відповідають за це питання;
- надання пропозицій голові районної державно адміністрації (іншим керівникам, щодо визначення та закріплення за погодженням з місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування безпечних районів розміщення евакуйованих;
- підготовка безпечних районів для розміщення евакуйованого населення;
- оцінка обстановки, що склалися внаслідок виникнення надзвичайної ситуації та підготовка пропозицій голові районної державної адміністрації (іншим керівникам, які призначили комісію з питань евакуації), для прийняття рішення

щодо проведення евакуації населення;

- організація та проведення евакуації населення і вивезення матеріальних і культурних цінностей;

- залучення до виконання заходів з евакуації сил і засобів спеціалізованих служб цивільного захисту та координація їх дій;

- забезпечення транспортом евакуаційних перевезень;

- визначення станцій, портів для посадки (висадки) населення і маршрутів руху евакуйованого населення транспортними засобами та пішки;

- організація приймання евакуйованого населення та ведення його обліку;

- організація життєзабезпечення евакуйованого населення;

- взаємодія з іншими органами управління і силами цивільного захисту щодо організації та проведення заходів з евакуації міста, району;

- організація інформаційного забезпечення заходів з евакуації.

Комісія з питань евакуації має право:

- отримувати від місцевих органів влади, суб'єктів господарювання дані, які необхідні для складання та уточнення списків населення, що підлягають евакуації;

- підтримувати зв'язок з керівництвом залізниці і автопідприємств (інших перевізників), які забезпечують евакуацію, з метою отримання даних про транспорт, що виділяється для евакуації;

- безпосередньо звертатися до місцевих органів влади, керівників суб'єктів господарювання з питань складання переліку матеріальних і культурних цінностей, що підлягають вивезенню, а також визначення черговості евакуації населення та майна.

Безпосередньо евакуацію проводять комісії з питань евакуації органів місцевого самоврядування та суб'єктів господарської діяльності. Вони ведуть кількісний облік евакуйованих.

Приймання і розміщення евакуйованих здійснюють комісії з питань евакуації місцевих органів самоврядування в безпечних районах (пунктах) розміщення. Вони ведуть персональний та якісний облік евакуйованих.

Комісії з питань евакуації вищих рівнів контролюють хід евакуації, вживають заходів щодо планового її проведення, ведуть кількісний і якісний облік евакуйованих.

1.2.2. Збірний пункт евакуації.

Збірні пункти евакуації (далі – ЗПЕ) створюються за рішенням місцевих державних адміністрацій або органів місцевого самоврядування у районах, містах, інших населених пунктах поблизу залізничних станцій, морських і річкових портів, пристаней, маршрутів евакуації, а також на наявних міських площах, у відкритих безпечних місцях або безпечних приміщеннях громадського призначення (школах, клубах).

Кількість ЗПЕ, їх місця розгортання визначаються з урахуванням загальної чисельності евакуйованого населення, маршрутів вивезення та виведення людей, станцій посадки.

Кожному ЗПЕ присвоюється порядковий номер, за ним закріплюються території (суб'єкти господарювання), населення яких будуть евакуйовуватись через цей ЗПЕ.

До складу ЗПЕ входять:

- начальник збірного пункту евакуації;
- заступник начальника збірного пункту евакуації;
- група реєстрації і обліку (4–6 осіб);
- група комплектування колон, ешелонів та їх відправлення в безпечні райони (4–6 осіб);
- група охорони громадського (публічної безпеки) порядку (2–3 особи);
- медичний пункт (3 особи);
- кімната матері та дитини (2–3 особи);

– комендант.

ЗПЕ безпосередньо підпорядковується голові комісії з питань евакуації.

Після отримання розпорядження про здійснення заходів з евакуації ЗПЕ уточнюють чисельність евакуйованого населення, порядок його відправлення, організують його збір та ведення обліку, здійснюють посадку населення на транспортні засоби, формують піші і транспортні колони, інформують комісії з питань евакуації про відправлення населення, організують надання медичної допомоги евакуйованому населенню та охорону громадського порядку (публічної безпеки).

У невідкладних випадках функції збірних пунктів евакуації за рішенням керівника комісії з питань евакуації покладаються на оперативні групи.

Евакуація особового складу збірних пунктів евакуації організовується після завершення евакуації населення на підставі рішення органу, що утворив такі органи.

У разі виникнення аварій, катастроф на вибухово -, пожежо -, хімічно -, радіаційно-небезпечних об'єктах, стихійного лиха, евакуація населення може проводитись без розгортання збірних пунктів евакуації. Завдання ЗПЕ у цих випадках покладається на оперативні групи, створені на їх основі, за якими закріплюються відповідні адміністративно-територіальні одиниці. До складу оперативних груп входять представники груп обліку і реєстрації ЗПЕ, транспортного забезпечення, охорони громадського порядку (публічної безпеки) та охорони здоров'я.

1.2.3. Проміжний пункт евакуації.

Проміжні пункти евакуації (далі - ПрПЕ) створюються за рішенням місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування у разі виникнення надзвичайних ситуацій внаслідок радіоактивного або хімічного забруднення. Вони розгортаються на зовнішніх межах зон можливого радіоактивного або хімічного забруднення.

До складу проміжного пункту евакуації входять:

- начальник ПрПЕ;
- заступник начальника ПрПЕ;
- комендант ПрПЕ;
- група охорони громадського порядку (публічної безпеки) (2–3 особи);
- група регулювання руху (3–4 особи);
- медичний пункт (1–2 особи);
- пункт санітарної та спеціальної обробки (2–3 особи);
- група реєстрації та обліку (1–2 особи);
- пункт харчування (1–2 особи);
- пункт заправки пальним (1–2 особи);
- пост дозиметричного контролю (1–2 особи).

Основні завдання проміжних пунктів евакуації:

- дозиметричний та хімічний контроль;
- проведення санітарної обробки евакуйованого населення та при необхідності надання медичної допомоги хворим;
- проведення при необхідності заміни або спеціальної обробки забрудненого одягу та взуття;
- організація пересадки евакуйованих з транспорту, який рухався по забрудненій місцевості, на «чистий» транспорт;
- відправлення евакуйованих до безпечних районів (пунктів) розміщення;
- забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) на ПрПЕ;
- доповідь голові комісії з питань евакуації про час прибуття, кількість населення, яке прибуло на ПрПЕ та відправлення його в безпечні райони.

Евакуація населення через проміжний пункт евакуації проводиться у два етапи:

- перший - від місця знаходження населення до межі зони забруднення;
- другий - від межі зони забруднення до пункту розміщення евакуйованого

населення в безпечних районах.

На межі зони забруднення у проміжному пункті евакуації здійснюється пересадка евакуйованого населення з транспортного засобу, що рухався забрудненою місцевістю, на незабруднений транспортний засіб.

Під час пересадки населення за необхідності здійснюється його санітарна обробка та спеціальна обробка одягу, майна і транспорту.

Після проведення спеціальної обробки транспортний засіб використовується для перевезення населення забрудненою місцевістю.

1.2.4. Приймальні пункти евакуації.

Приймальні пункти евакуації (далі — ППЕ) створюються за рішенням місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування безпечного району розміщення евакуйованих для зустрічі, приймання евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей, їх обліку та організації відправлення в безпечні пункти розміщення. Вони розгортаються в місцях висадки евакуйованого населення поблизу залізничної станції та пункту висадки з автотранспорту.

До складу ППЕ входять:

- начальник ППЕ;
- заступник начальника ППЕ;
- група зустрічі, приймання та тимчасового розміщення евакуйованого населення (2–3 особи);
- група відправлення та супроводу евакуйованого населення до пункту розміщення (3–4 особи);
- група охорони громадського порядку (публічної безпеки) (2–3 особи);
- група забезпечення (2–3 особи);
- медичний пункт (1–2 особи);
- відповідальний кімнати матері та дитини (1 особа);

- відповідальний столу довідок (1 особа).

Основні завдання ППЕ:

- зустріч прибуваючих поїздів, автомобільних та піших колон;
- забезпечення організованої висадки та тимчасового розміщення евакуйованого населення у приміщеннях, а при необхідності – укриття у захисних спорудах цивільного захисту (цивільної оборони);
- організація відправлення евакуйованого населення автомобільним транспортом і пішим порядком у пункти його розміщення;
- організація надання медичної допомоги евакуйованому населенню;
- забезпечення громадського порядку (публічної безпеки) в пунктах висадки;
- доповідь голові комісії з питань евакуації безпечного району про час прибуття, кількості населення, яке прибуло, та відправлення його до пунктів (місць) розміщення.

1.2.5. Діяльність органів з питань евакуації у режимах функціонування ЄДС ЦЗ.

У режимі повсякденного функціонування.

Розроблення плану евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей в безпечні райони (пункти) розміщення.

Розроблення документації і тимчасових органів з питань евакуації.

Уточнення кожні півроку разом з органами місцевого самоврядування обліку осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп, яким у разі евакуації необхідно надати транспортні засоби до місць їх проживання, визначення системи контролю евакуації указаної категорії населення.

Планування транспортного забезпечення евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей.

Організація зв'язку і взаємодії з районними, міськими, районними у містах, селищними, сільськими комісіями з питань евакуації, комісіями з питань евакуації, утвореними на об'єктах господарювання, пунктами посадки на

транспортні засоби, вихідними пунктами руху пішки, медичними і транспортними службами.

Погодження та затвердження планів евакуації та планів приймання і розміщення евакуйованих.

Для цього складаються 1 раз на 3 роки разом з органами місцевого самоврядування в районах (пунктах) безпечного розміщення евакуйованих:

- розрахунки подвірного розселення евакуйованого населення у двох примірниках. Перший примірник залишається в комісії, яка приймає і розміщує евакуйованих, другий – після заповнення правої частини списків повертається до комісії, яка проводить евакуацію населення (стор. 45);

- акти обстеження умов розміщення евакуйованих у 3-х примірниках, перший примірник – залишається в комісії, яка приймає і розміщує евакуйованих, другий – зберігається в комісії, яка проводить евакуацію населення, третій – в плані евакуації райдержадміністрації (стор. 46);

- плани взаємодії з примання і розміщення евакуйованих у 3-х примірниках, зберігаються як акти обстеження умов розміщення евакуйованих (стор. 48).

У режимі підвищеної готовності.

Доукомплектується комісія з питань евакуації, при необхідності збирається.

Організовується цілодобове чергування керівного складу комісії з питань евакуації.

Підтримується в постійній готовності системи зв'язку і оповіщення для забезпечення здійснення евакуації згідно із схемою зв'язку.

Уточнюється та плани евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей, календарний план роботи комісії з питань евакуації, списки осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп.

Отримуються засоби індивідуального захисту для членів комісії з питань евакуації.

У режимі надзвичайної ситуації.

Розгортаються всі органи з питань евакуації (у термін до 4-х годин).

Вводяться в дію плани евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей.

Оповідується населення про початок евакуації.

Контролюється збір населення на збірних пунктах за 2 години до відправлення транспорту і пішохідних колон, проводиться уточнення списків евакуйованих, вносяться зміни або доповнення відповідно до фактичної наявності людей.

Відправляються представники комісії з питань евакуації на збірні пункти з уточненими списками на евакуацію і на станції (пункти) посадки на транспорт.

Відправляється група забезпечення зустрічі та розміщення евакуйованих разом з оперативною групою в район безпечного розміщення евакуйованих.

Проводиться інструктаж старших вагонів, начальників автомобільних і пішохідних колон.

Перевіряється наявність у евакуйованих засобів індивідуального захисту, запасів продуктів харчування і води.

При взаємодії із територіальними та об'єктовими спеціалізованими службами цивільного захисту організується всебічне забезпечення і захист евакуйованих, що знаходяться на пунктах збору, станціях посадки і висадки.

Організується супроводження евакуйованих на маршрутах руху від місць посадки на транспорт до пункту призначення.

Організується завантаження, вивезення і розвантаження у пункті призначення вантажів з матеріальними рінкиумльиьту цінностями.

Забезпечується зустріч та розміщення евакуйованих у безпечних районах розміщення евакуйованих.

Організується евакуація членів органів з питань евакуації.

Про хід і завершення евакуаційних заходів доповідається керівнику, який призначив органи з питань евакуації.

1.3. Планування заходів з евакуації.

Планування евакуації у регіональних і місцевих держадміністраціях, органах самоврядування та на суб'єктах господарювання покладається на

утворені ними комісії з питань евакуації.

Комісіями приймаються на проведення евакуації.

У рішенні визначається:

- аналіз ситуації, яка склалася або може скластися;
- райони (населенні пункти), в яких необхідно евакуацію;
- безпечні райони (населені пункти) для розміщення евакуйованого населення;
- строки проведення евакуації;
- порядок вивезення населення транспортними засобами або виведення пішки;
- організація управління евакуацією;
- всебічне забезпечення заходів евакуації.

На підставі рішень комісіями спільно з структурними підрозділами цивільного захисту розробляються Плани евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей та Плани приймання і розміщення населення, матеріальних і культурних цінностей (у разі планування розміщення на їх території евакуйованого населення).

Плани евакуації та приймання і розміщення евакуйованих підписуються головами комісій та затверджуються керівниками органів, які утворили такі комісії, погоджуються місцевими органами виконавчої влади та місцевого самоврядування, на території яких планується розміщення евакуйованого населення.

Якщо евакуація планується в межах одного міста або однієї сільської ради, окремі Плани приймання і розміщення не складаються, а в Планах евакуації додається розділ з приймання і розміщення евакуйованого населення.

Плани щороку уточнюються до 1 березня станом на 1 січня поточного року. Внесення змін до Планів засвідчується підписом голови комісії з питань евакуації.

1.3.1. Розроблення планів евакуації районів, міст, районів у містах.

План евакуації населення міст, районів у містах, сільських районів, селищ області розробляється текстуально з додаванням карти або схеми.

Текстова частина плану евакуації населення місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування складається з трьох розділів:

- планування заходів з організації та проведення евакуації;
- планування заходів із забезпечення евакуації;
- особливості планування евакуації осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп.

У розділі Планування заходів з організації та проведення евакуації наводяться такі відомості:

- 1) висновки з оцінки обстановки;
- 2) склад органів з питань евакуації, порядок та строки приведення їх у готовність до виконання завдань за призначенням;
- 3) порядок оповіщення населення про початок евакуації;
- 4) кількість населення, яке підлягає евакуації, за категоріями;
- 5) порядок вивезення населення транспортними засобами та виведення пішки;
- 6) розподіл об'єктів за збірними пунктами евакуації, пунктами посадки;
- 7) безпечні райони (пункти) розміщення евакуйованого населення;
- 8) пункти посадки на транспортні засоби;
- 9) маршрути евакуації;
- 10) пункти висадки у безпечних районах;
- 11) заходи щодо приймання, розміщення, захисту та життєзабезпечення евакуйованого населення у безпечних районах.

У розділі Планування заходів із забезпечення евакуації наводяться такі відомості:

- 1) забезпечення управління та зв'язку під час евакуації;
- 2) транспортне забезпечення, яке містить:
кількість транспортних засобів кожного виду і термін їх подачі до пунктів

посадки, від яких транспортних підприємств залучаються транспортні засоби;

кількість населення, яке вивозиться (вказується загальна чисельність по кожному пункту посадки);

терміни відправлення евакуйованого населення у безпечні райони (вказуються місця посадки та час відправлення);

терміни прибуття евакуйованого населення до пунктів висадки (вказується час прибуття у пункти висадки);

кількість рейсів (вказується кількість людей по рейсах та кількість транспортних засобів);

порядок вивезення евакуйованого населення з пунктів висадки до пунктів розміщення (кількість автотранспортних засобів, від яких автомобільних підприємств виділяються, час прибуття до пункту висадки, маршрути руху автотранспорту до пунктів розміщення);

3) медичне і психологічне забезпечення;

4) охорона громадського порядку (публічної безпеки) та забезпечення безпеки руху на маршрутах евакуації;

5) першочергове життєзабезпечення евакуйованого населення у безпечних районах та під час евакуації;

6) організація у разі необхідності інженерної, радіаційної, хімічної, пожежної, медичної, біологічної розвідки;

7) порядок інформування та інструктажу.

8) календарний план проведення заходів з евакуації.

У розділі особливості планування евакуації людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення:

Під час планування заходів з евакуації повинні максимально враховувати специфічні потреби людей з інвалідністю, інших маломобільних при:

– визначені маршрутів руху, місць привалів та їх тривалість, розташування та оснащення медичних пунктів, пунктів обігріву, харчування,

забезпечення водою по всьому маршруту руху;

- плануванні транспортного забезпечення спеціальної підготовки транспортних засобів для виконання евакуаційних перевезень;

- плануванні підготовки та здійснення санітарної та спеціальної обробки;

- плануванні обладнання збірних пунктів евакуації, проміжних пунктів евакуації, приймальних пунктів евакуації, пунктів посадки, висадки, маршрутів евакуації;

- доведенні сигналів оповіщення та інформування про порядок дій на різних етапах евакуації, інформування про обстановку, що склалася в доступній формі;

- плануванні розміщення у безпечних районах передбачається в пристосованих (максимально доступних) приміщеннях та будинках;

- плануванні заходів із життєзабезпечення евакуйованого населення, зокрема забезпечення водою, предметами першої необхідності, житлом, медичними послугами і засобами, комунально-побутовими послугами, транспортом та необхідною інформацією.

Планування заходів з евакуації людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення розробляється окремим розділом у Планах евакуації населення, а у разі збройних конфліктів передбачається в окремому розділі з евакуації населення та матеріальних і культурних цінностей, який розробляється у Планах цивільного захисту на особливий період.

У розділі евакуації людей з інвалідністю передбачається:

- облік людей з інвалідністю та осіб, які їх супроводжують;

- якими видами транспортних засобів вони будуть вивозитися;

- пункти посадки (висадки) людей з інвалідністю;

- забезпечення транспортних засобів спеціальним обладнанням для посадки (висадки) та перевезення людей з інвалідністю;

- при необхідності, для перевезення людей з інвалідністю, залучення

спеціального медичного транспорту.

1.3.2. Розроблення плану приймання та розміщення евакуйованого населення, матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах.

План приймання та розміщення евакуйованого населення, матеріальних та культурних цінностей у безпечному районі розробляється комісією з питань евакуації місцевого органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, на території якого планується розміщення евакуйованого населення, матеріальних та культурних цінностей.

План приймання та розміщення евакуйованого населення розробляється текстуально з додаванням карти або схеми.

Текстова частина Плану прийняття та розміщення евакуйованого населення складається з трьох розділів:

- планування заходів з організації прийняття та розміщення евакуйованого населення;
- планування заходів із забезпечення евакуйованого населення;
- особливості планування, прийняття та розміщення евакуйованих людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

У розділі Планування заходів з організації, прийняття та розміщення евакуйованого населення зазначається:

- склад органів з питань евакуації, порядок та строки приведення їх у готовність до виконання завдань за призначенням;
- порядок оповіщення посадових осіб, які відповідають за приймання евакуйованого населення;
- кількість евакуйованого населення за віковими категоріями, яке прибуває у район (пункт) розміщення;
- кількість і найменування адміністративно – територіальних одиниць (суб'єктів господарювання) евакуйованих у безпечні райони, їх розподіл за районами у місті, сільськими і селищними радами;
- кількість населення, яке проживає на відповідній території, де планується розміщувати евакуйоване населення;
- будівлі, споруди, які плануються для розміщення населення

(працівників)

- евакуйованих об'єктів;
- пункти висадки евакуйованого населення, вказуються конкретні місця тимчасового розміщення та кількість евакуйованого населення, яке прибуває на пункт висадки;
- розміщення приймального пункту евакуації;
- порядок і терміни доставки евакуйованого населення з ППЕ до районів (пунктів) розміщення (визначається порядок доставки населення з ППЕ до районів (пунктів) розміщення, час виходу (виїзду) та час прибуття до районів розміщення);
- порядок розміщення евакуйованого населення.

У розділі Планування заходів із забезпечення евакуйованого населення зазначається:

- забезпечення громадського порядку у пунктах висадки;
- медичне забезпечення у пунктах висадки;
- інформаційне забезпечення у пунктах висадки;
- забезпечення евакуйованого населення продуктами харчування, водою, предметами першої необхідності, медичним та іншими видами обслуговування.

На карті (схемі) до Плану приймання та розміщення евакуйованого населення позначаються:

- пункти висадки евакуйованого населення, залізничні станції висадки;
- кількість населення, яке прибуває на ППЕ;
- розподіл евакуйованих адміністративно – територіальних одиниць (суб'єктів господарювання) за районами (пунктами) розміщення;
- місця розгортання органів з питань евакуації і термін приведення їх у готовність до приймання евакуйованого населення;
- схема зв'язку, оповіщення та управління.

Особливості планування приймання евакуйованих людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення

У Плані приймання і розміщення евакуйованого населення, матеріальних і

культурних цінностей розробляється окремий розділ щодо приймання і розміщення людей з інвалідністю, який повинен містити:

- розрахунки евакуйованих людей з інвалідністю, які прибувають, за станціями висадки та приймальними пунктами евакуації;

- списки об'єктів соціального призначення та приватних будинків, максимально доступних для розміщення людей з інвалідністю;

- розрахунок та розподіл транспортних засобів для зустрічі і перевезення евакуйованих людей з інвалідністю від станції (пункту) висадки до приймального пункту евакуації і в подальшому до місць їх розселення;

- список органів соціального захисту та охорони здоров'я безпечного району.

Планування заходів щодо приймання та розміщення осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп у разі збройних конфліктів передбачається в окремому розділі з приймання та розміщення населення, матеріальних і культурних цінностей у разі збройних конфліктів, який розробляється у Планах цивільного захисту на особливий період Місцевих органів виконавчої влади, на території яких визначено безпечні райони.

1.3.3. Планування евакуації при загрозі (виникненні) збройних конфліктів.

Планування евакуації із зон збройних конфліктів покладається на місцеві органи виконавчої влади, місцевого самоврядування та на суб'єкти господарювання.

При плануванні заходів з евакуації враховуються райони можливих бойових дій та безпечні райони, визначені Міністерством оборони України на особливий період.

Планування заходів з евакуації матеріальних і культурних цінностей здійснюється з урахуванням Переліку матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності та потребують евакуації у разі збройних конфліктів [2].

Планування заходів з евакуації у разі збройних конфліктів розробляється у плані цивільного захисту на особливий період окремим розділом, де наводяться такі відомості:

- оцінка обстановки;
- порядок оповіщення про початок евакуації;
- кількість населення, яке підлягає частковій евакуації, за категоріями (у тому числі людей з інвалідністю);
 - обсяги та номенклатура матеріальних і культурних цінностей, які підлягають евакуації;
 - порядок вивезення населення та матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони;
 - порядок організації охорони матеріальних і культурних цінностей під час їх евакуації;
 - пункти завантаження на транспортні засоби матеріальних і культурних цінностей;
 - маршрути евакуації;
 - безпечні райони, куди здійснюється евакуація населення та матеріальних і культурних цінностей;
 - пункти вивантаження матеріальних цінностей у безпечних районах.

Загальні вимоги до оформлення графічних документів плану евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей

На карті (схемі) до планів евакуації позначаються:

- розміщення органів з питань евакуації;
- межі зон (районів) виникнення надзвичайних ситуацій;
- станції (пункти) посадки (навантаження), станції (пункти) висадки (розвантаження);
- безпечні райони розміщення евакуйованого населення (працівників);
- маршрути вивезення (виведення) населення (працівників) у безпечні райони;
- пости регулювання руху на маршрутах евакуації;
- медичні заклади на маршрутах евакуації та в районах розміщення евакуйованих;
- автозаправні станції, станції (пункти) технічного обслуговування та ремонту;

– пункти зв'язку.

Межі зон (районів) виникнення надзвичайних ситуацій позначаються червоним кольором та відтінюються кольорами:

зони радіоактивного забруднення – чорним, хімічного – жовтим, катастрофічного затоплення та підтоплення – синім, землетрусу – коричневим, безпечні райони розміщення – зеленим.

Маршрути руху колон позначаються коричневим кольором та відтінюються кольорами відповідно до позначки кольору району надзвичайної ситуації.

Маршрути евакуації при наявності 2-х і більше нумеруються, на маршрутах вивезення евакуйованого населення автотранспортом позначаються вихідні пункти, назви міст і населених пунктів проходження автоколон.

На маршрутах евакуації пішки позначаються місця малих привалів протягом 15-20 хвилин через кожні 1,5-2 години руху і великих – на початку другої половини добового переходу протягом 1-2 години.

До Плану евакуації населення можуть додаватися необхідні розрахунки, схеми, графіки тощо.

Умовні позначення на карті (схемі) повинні бути нанесені відповідно Методичних рекомендацій з розроблення картографічних документів і схем у сфері цивільного захисту [6].

1.4. ПЛАНУВАННЯ, ПІДГОТОВКА ТА ПРОВЕДЕННЯ ЕВАКУАЦІЇ НА СУБ'ЄКТАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ.

1.4.1. Особливості організації заходів з евакуації на суб'єктах господарювання.

Планування та проведення евакуації на суб'єкті господарювання покладається на керівника суб'єкту господарювання.

Заходи евакуації на суб'єктах господарювання плануються на випадки:

виникнення надзвичайної ситуації техногенного або природного характеру на суб'єкті господарювання – для евакуації працівників найбільшої працюючої

зміни;

евакуації суб'єкту господарювання із зони воєнного конфлікту – для всіх працівників і членів їх сімей.

Проведення евакуації працюючої зміни у разі виникнення надзвичайної ситуації техногенного або природного характеру на суб'єкті господарювання:

– здійснюється оповіщення працюючої зміни про виникнення надзвичайної ситуації подачею сигналу "УВАГА ВСІМ" та речового повідомлення про оголошення евакуації;

– працівники виходять (вивозяться) на визначений пункт збору;

– транспортом суб'єкту господарювання здійснюється вивезення (або виведення пішим порядком) працівників та матеріальних цінностей із зони надзвичайної ситуації.

Проведення евакуації працюючої зміни у разі виникнення надзвичайної ситуації техногенного або природного характеру на території населеного пункту:

– здійснюється оповіщення працюючої зміни про виникнення надзвичайної ситуації подачею сигналу "УВАГА ВСІМ" та речового повідомлення про оголошення евакуації;

– працівники виходять (вивозяться) на визначений пункт збору;

– транспортом суб'єкту господарювання здійснюється вивезення працівників (або виведення пішим порядком) та матеріальних цінностей в безпечний район (населений пункт) розміщення евакуйованих по маршрутах, визначених місцевою комісією з питань евакуації.

Члени сімей та решта працівників суб'єкту господарювання евакууються через збірні пункти евакуації місцевої комісії з питань евакуації у загальному порядку.

Проведення евакуації суб'єкту господарювання із зони воєнного конфлікту:

Суб'єктом господарювання створюється збірний пункт евакуації для працівників та членів їх сімей.

Згідно графіку здійснюється демонтаж та вивезення обладнання та матеріальних цінностей. Працівники, які беруть участь у демонтажу та вивезенні обладнання та матеріальних цінностей, евакуюються разом з ними.

Решта працівників та члени їх сімей евакуюються через збірний пункт евакуації суб'єкту господарювання у визначеному порядку згідно графіку евакуації.

Наступним етапом організується евакуації визначених матеріальних і культурних цінностей.

При необхідності з метою визначення черговості евакуації працівників та розміщення їх у безпечних районах усі евакуйовані поділяються на три групи:

1 група — працівники, які продовжують виробничу діяльність на особливий період і ті, хто забезпечує їх життєдіяльність;

2 група — працівники, які переводять виробничу діяльність на особливий період у безпечні райони;

3 група (інше населення) — основна частина, яка може бути перевезена (виведена) завчасно до початку евакуаційних заходів.

Евакуація працівників 1 та 2 груп та членів їх сімей здійснюється у першу чергу.

При введенні воєнного стану персонал суб'єкта господарювання перед початком проведення евакуації може забезпечуватися евакуаційними посвідченнями або маршрутними листами в установленому порядку.

Забезпечення евакуації транспортом покладається на виконавчі органи влади.

Забезпечення евакуйованих під час евакуації питною водою, продовольством, медичною допомогою покладається на суб'єкт господарювання.

1.4.2. Органи з питань евакуації, які створюються суб'єктами господарювання, їх функції та завдання.

Наказами керівників суб'єктів господарювання створюються органи з

питань евакуації та затверджуються положення про них, до яких належать, як правило, комісії з питань евакуації і збірні пункти евакуації (ЗПЕ), також за відповідних умов проміжні пункти евакуації (ПрПЕ) та приймальні пункти евакуації.

На суб'єктах господарювання з чисельністю працюючого персоналу менш як 50 осіб комісія з питань евакуації не утворюється, а призначається особа, що виконує функції зазначеної комісії, але плани евакуації складаються незалежно від кількості працюючих.

Безпосереднє керівництво підготовкою до проведення заходів з евакуації на суб'єктах господарювання покладається на комісії з питань евакуації, яка взаємодіє з міською (районною) комісією, організовує обмін інформацією з місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування у безпечних районах розміщення.

Проміжні пункти евакуації (ПрПЕ) утворюються на суб'єктах господарювання, які у своїй виробничій діяльності використовують технології (матеріали), які в разі аварії можуть причинити до радіоактивного (хімічного) забруднення території або знаходяться в зоні впливу таких аварій інших суб'єктів господарювання та мають для цього відповідно підготовлених працівників і обладнання.

Приймальні пункти евакуації (ППЕ) суб'єкт господарювання утворює при наявності у своїй власності розміщених у безпечному районі (за зоною дії надзвичайної ситуації) відповідних елементів інфраструктури життєзабезпечення.

Час на розгортання і підготовку органів з питань евакуації до роботи не повинен перевищувати чотирьох годин з моменту отримання розпорядження про проведення евакуації.

Комісія з питань евакуації

Комісії з питань евакуації суб'єктів господарювання відповідають за безпосереднє планування підготовку, організацію та здійснення евакуації працівників та їх сімей у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайної

ситуації.

Комісія з питань евакуації, яка утворена на суб'єкті господарювання здійснює:

- планування та організацію евакуації працівників суб'єкта господарювання та членів їх сімей;
- визначення та підготовку бази для розміщення працівників суб'єкта господарювання і членів їх сімей та їхнє життєзабезпечення у безпечних районах;
- контроль за підготовкою та проведенням заходів з евакуації на суб'єкті господарювання.

Склад органів з питань евакуації призначаються з числа керівного складу та працівників суб'єкта господарювання на базі якого створюються ці органи.

Комісію з питань евакуації очолює, як правило, один із заступників директора (керівника) суб'єкта господарювання.

До складу комісії з питань евакуації суб'єкта господарювання призначаються начальники основних служб (відділів), начальники цехів або їхні заступники.

До складу комісії з питань евакуації суб'єкта господарювання можуть входити групи (відповідальні):

- група (відповідальний) з оповіщення та зв'язку;
- група (відповідальний) з обліку евакуйованих працівників та інформації;
- група(відповідальний) з організації розміщення працівників в зоні безпечного проживання;
- група (відповідальний) з життєзабезпечення евакуйованих працівників.

Кількісний склад груп визначається з врахуванням кількості евакуйованих та масштабів і завдань евакуації, або призначаються відповідальні особи за відповідними напрямками.

Основні завдання комісії з питань евакуації суб'єкта господарювання:

- планування, підготовка та здійснення евакуації працівників та членів їх сімей у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій;
- планування та розміщення евакуйованих працівників об'єкта та членів їх сімей у безпечних районах та організація прийняття евакуйованих, які прибувають з інших областей, міст і об'єктів;
- підготовка працівників та членів їх сімей до проведення заходів з евакуації;
- підготовка підпорядкованих органів з питань евакуації до виконання завдань за призначенням (вразі їх призначення);
- організація оповіщення працівників та членів їх сімей про початок евакуації;
- визначення зон можливих надзвичайних ситуацій на території суб'єкта господарювання;
- визначення безпечних районів розміщення евакуйованих працівників і членів їх сімей і надання пропозиції відповідному керівнику щодо закріплення цих районів за суб'єктом господарювання;
- участь у підготовці безпечних районів для розміщення евакуйованих працівників та членів їх сімей;
- оцінка обстановки, що склалася у наслідок виникнення надзвичайної ситуації та підготовка пропозицій керівнику суб'єкта господарювання для прийняття рішення відносно проведення евакуації;
- організація евакуації працівників та членів їх сімей і вивозу матеріальних і культурних цінностей;
- залучення до виконання заходів з евакуації сил та засобів спеціалізованих служб цивільного захисту, формувань цивільного захисту та координація їх дій;
- контроль за підготовкою та розподілом усіх видів транспортних засобів для забезпечення евакуаційних перевезень;

- визначення станцій (місць) для посадки (висадки) працівників та членів їх сімей, маршрутів руху евакуйованих транспортними засобами та пішки;
- організація прийняття евакуйованих та ведення його обліку;
- контроль за розміщенням та організацією життєзабезпечення евакуйованих працівників та членів їх сімей;
- взаємодія з іншими органами управління та силами цивільного захисту відносно організації та здійснення заходів з евакуації на території міста, району;
- організація інформаційного забезпечення евакуйованих.

1.4.3. Збірний пункт евакуації (ЗПЕ)

ЗПЕ розгортаються в будівлях громадського призначення за рішенням центральних і місцевих органів виконавчої влади, наказами керівників об'єктів на період проведення евакуації працівників та членів їх сімей.

До складу ЗПЕ входять:

- начальник збірного пункту евакуації;
- заступник начальника збірного пункту евакуації;
- група реєстрації та обліку (4–6 осіб);
- група комплектування колон, ешелонів і їх відправлення (4–6 осіб);
- група охорони громадського порядку (2–3 особи);
- медичний пункт (3 особи);
- кімната матері і дитини (2–3 особи);
- стіл довідок;
- комендант.

Основні завдання ЗПЕ:

- відповідно до підпорядкування підтримання зв'язку з евакуаційної комісією міністерства (відомства) області, міста, району, об'єкта, які закріплені за ЗПЕ, транспортними органами, вихідними пунктами пішохідних маршрутів;

– інформування голови евакуаційної комісії про час прибуття працівників та членів їх сімей на ЗПЕ і час відправлення їх в безпечні райони (пункти);

– ведення обліку евакуйованих працівників та членів їх сімей які вивозяться всіма видами транспортних засобів та виводиться пішим порядком;

– у встановлені терміни доповідати голові комісії з питань евакуації про хід відправлення евакуйованих працівників та членів їх сімей у безпечні райони (пункти);

– надання необхідної медичної допомоги хворим, які перебувають на ЗПЕ;

– організація охорони громадського порядку на ЗПЕ;

– забезпечення укриття працівників та членів їх сімей в захисних спорудах.

1.4.4. Діяльність органів з питань евакуації в режимах функціонування єдиної державної системи цивільного захисту.

У режимі повсякденного функціонування

Комісія з питань евакуації, яка утворена на суб'єкті господарювання здійснює:

– розроблення спільно з підрозділом (фахівцем) з питань цивільного захисту суб'єкта господарювання та щорічне уточнення плану евакуації працівників і членів їх сімей;

– розроблення і здійснення заходів щодо освоєння закріпленого району (пункту) розміщення у безпечному районі (за зону дії надзвичайної ситуації), підготовка схеми розміщення працівників і членів їх сімей;

– підготовка пропозицій керівнику суб'єкта господарювання щодо складу адміністрації ЗПЕ, призначення начальників ешелонів, старших автомобільних колон;

– організація підготовки особового складу, який включений до складу адміністрації ЗПЕ, начальників (старших) евакуаційних ешелонів і колон.

ЗПЕ на суб'єкті господарювання здійснює:

- розроблення документів, необхідних для керівництва під час підготовки та проведення заходів з евакуації;
- розроблення календарного плану роботи ЗПЕ на період підготовки та проведення заходів з евакуації;
- ведення обліку та уточнення працівників та членів їх сімей об'єктів, які приписані до ЗПЕ і підлягають евакуації;
- збір та уточнення відомостей про виділення транспортних засобів, час їх подачі на пункти посадки;
- уточнення схеми зв'язку та оповіщення при проведенні заходів з евакуації;
- уточнення відомостей про начальників ешелонів поїздів (суден) і начальників автомобільних і піших колон;
- проведення занять і тренувань із складом ЗПЕ з метою підготовки їх до дій під час проведення заходів з евакуації.

У режимі підвищеної готовності

Комісія з питань евакуації, яка утворена на суб'єкті господарювання здійснює:

- уточнення плану евакуації, а також списків працівників і членів їх сімей;
- організація підготовки до розгортання та розгортання ЗПЕ, отримання інформації про приведення у готовність наявних захисних споруд цивільного захисту;
- уточнення з комісіями з питань евакуації у безпечному районі (поза зоною дії надзвичайної ситуації) порядку прийому, розміщення та забезпечення працівників і членів їх сімей;
- підготовка суб'єкта господарювання до припинення виробничої діяльності.

У режимі надзвичайної ситуації:

- оповіщення працівників суб'єкта господарювання про початок евакуації, часу прибуття їх і членів їх сімей на ЗПЕ;
- здійснення заходів щодо припинення виробничої діяльності об'єкта економіки;
- постановка завдання начальникам ешелонів, старшим автоколон, вручення їм списків евакуйованого населення, яке увійшло до складу колони;
- організація взаємодії із транспортними органами, що виділяють транспортні засоби для вивозу працівників суб'єкта господарювання і членів їх сімей у безпечний район (за зону дії надзвичайної ситуації);
- ведення обліку і доповідь керівнику суб'єкта господарювання та районній (міській) комісії з питань евакуації про кількість вивезених у безпечний район (за зону дії надзвичайної ситуації) працівників і членів сімей (за часом, видам транспорту);
- забезпечення захисту населення на ЗПЕ, пунктах посадки, на ППЕ;
- організація та підтримання взаємодії з комісіями з питань евакуації у безпечному районі, при необхідності висилає туди своїх представників.

ЗПЕ з отриманням розпорядження про початок евакуації:

- встановлення зв'язку з комісією з питань евакуації і з приписаними до ЗПЕ об'єктами;
- доповідь голові комісії з питань евакуації об'єкта про початок та хід евакуації працівників та членів їх сімей ;
- уточнення графіка подачі транспортних засобів на пункти посадки і графіка виведення піших колон;
- ведення обліку прибуття евакуйованих працівників та членів їх сімей на Е за підрозділами об'єкта;
- розподіл людей по вагонах (суднах), машинам, колонам і спрямування їх на станції посадки і вихідні пункти;
- доповідь районної, міської комісії з евакуації безпечного району про

час відправлення евакуйованих працівників та членів їх сімей і його кількості.

1.4.5. Планування заходів з евакуації працівників (населення).

План евакуації працівників, матеріальних і культурних цінностей розробляється комісією з питань евакуації суб'єкту господарювання незалежно від кількості працюючих.

В стаціонарних лікувальних закладах враховується увесь медичний персонал та максимальна розрахункова кількість ліжко-місць, а в навчальних закладах – загальна кількість педагогічних працівників і учнів (студентів, вихованців).

Розробка плану здійснюється на підставі рішення комісії, у якому визначається:

- аналіз ситуації, яка склалася або може скластися;
- безпечні райони (населені пункти) для розміщення евакуйованого населення;
- час початку евакуації та час закінчення;
- порядок вивезення працівників транспортними засобами або виведення пішки;
- організація управління евакуацією;
- всебічне забезпечення евакуації населення.

План евакуації підписуються головою комісії з питань евакуації, затверджуються керівником суб'єкта господарювання, який утворив таку комісію, погоджуються місцевою державною адміністрацією, органом місцевого самоврядування, на території якого планується розміщення евакуйованого населення.

Плани щороку уточнюються до 1 березня станом на 1 січня поточного року. Внесення змін до Планів засвідчується підписом голови комісії з питань евакуації.

1.4.6. Розроблення плану евакуації працівників, матеріальних і культурних цінностей на суб'єктах господарювання.

Плани евакуації працівників, матеріальних і культурних цінностей на суб'єктах господарювання розробляється текстуально з картою або схемою.

Вихідними даними для складання плану евакуації є:

- кількість працівників та членів їх сімей, які підлягають евакуації за видами надзвичайних ситуацій;
- кількість транспорту, необхідного для евакуації працівників та членів їх сімей;
- кількість працівників та членів їх сімей, які виводяться у пішому порядку;
- можливі наслідки у разі виникнення надзвичайних ситуацій;
- органи з евакуації, їх склад та терміни приведення у готовність за видами надзвичайних ситуацій;
- порядок оповіщення працівників та членів їх сімей про початок евакуації;
- термін проведення евакуації (початок, кінець та загальний час проведення евакуації);
- визначення порядку доставки працівників об'єкта та членів їх сімей
- районів надзвичайних ситуацій (пунктів посадки) у безпечні райони висадки) і кількість задіяного транспорту;
- висновки з оцінки обстановки.

Також, при підготовці плану евакуації враховується загальна характеристика суб'єкта господарювання:

- географічне розташування, відстані до населеного пункту (житлового масиву), віднесення до категорії об'єктів з підвищеною небезпекою (потенційно небезпечних об'єктів), наявність в безпосередній близькості таких об'єктів;
- гідрологічна, геологічна обстановка, наявність зсувних процесів в районі

розташування суб'єкта господарювання;

– можливі надзвичайні ситуації техногенного і природного характеру, вірогідність попадання суб'єкта господарювання під вплив соціальних та воєнних надзвичайних ситуацій, можливий вплив їх на умови його функціонування.

Рекомендації до складання текстової частини плану евакуації працівників, матеріальних і культурних цінностей на суб'єктах господарювання здійснюється згідно пункту 1.3.1. цих Методичних рекомендацій.

При плануванні евакуації в текстовій частині визначаються такі особливості:

- порядок оповіщення та збору працівників;
- порядок інструктажу працівників щодо порядку дій у разі виникнення надзвичайних ситуацій та здійснення евакуаційних заходів;
- безпечний район (пункт) розміщення евакуйованих працівників;
- транспортні засоби, що виділяються для евакуації, та розподіл їх між структурними підрозділами;
- ЗПЕ, пункти посадки (висадки) та час прибуття до них працівників;
- порядок розміщення працівників у безпечному районі, організація всебічного забезпечення;
- управління заходами з евакуації.

На карті (схемі) до планів евакуації вказуються:

- розміщення органів з питань евакуації;
- межі зон (районів) виникнення надзвичайних ситуацій;
- станції (пункти) посадки (навантаження), станції (пункти) висадки (розвантаження);
- безпечні райони (пункти) розміщення евакуйованого населення
- (працівників);

- маршрути вивезення (виведення) населення (працівників) у безпечні райони;
- пости регулювання руху на маршрутах евакуації;
- медичні заклади на маршрутах евакуації та в районах розміщення евакуйованих;
- автозаправні станції, станції (пункти) технічного обслуговування та ремонту;
- пункти зв'язку.

Загальні вимоги до оформлення графічних документів плану евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей приведені у пункті 1.3.4. цих рекомендацій

1.4.7. Планування на суб'єкті господарювання евакуації працівників при загрозі збройних конфліктів.

Планування заходів з евакуації у разі збройних конфліктів здійснюється у плані цивільного захисту на особливий період (при наявності такого на суб'єкті господарювання) окремим розділом, де наводяться такі відомості:

- оцінка обстановки;
- порядок оповіщення про початок евакуації;
- кількість працівників, які підлягають евакуації по групах в послідовності визначеній у пункті 2.1 цих Методичних рекомендацій;
- обсяги та номенклатура матеріальних і культурних цінностей, які підлягають евакуації;
- порядок вивезення населення та матеріальних і культурних цінностей у безпечні райони;
- порядок організації охорони матеріальних і культурних цінностей під час їх евакуації;
- пункти завантаження на транспортні засоби матеріальних і культурних цінностей;

- маршрути евакуації;
- безпечні райони, куди здійснюється евакуація населення та матеріальних і культурних цінностей (визначають місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування на підставі даних Міноборони на особливий період);
- пункти вивантаження матеріальних і культурних цінностей у безпечних районах.

Планування заходів з евакуації матеріальних і культурних цінностей здійснюється з урахуванням Переліку матеріальних і культурних цінностей, що перебувають у державній власності та потребують евакуації у разі збройних конфліктів [2].

2. ВИСНОВКИ.

1. Евакуація залишається основним способом захисту населення під час загрози або виникнення стихійних лих, аварій, катастроф та виникнення зон радіаційного забруднення місцевості і хімічного зараження або катастрофічного затоплення, якщо життю і здоров'ю людей загрожує небезпека.

2. Правильне планування та організація евакуації населення, матеріальних і культурних цінностей на усіх рівнях функціонування системи цивільного захисту дозволяє визначити місце кожного органу державної влади, суб'єкта господарювання, кожного громадянина при організації такого важливого заходу захисту населення в умовах загрози або виникнення надзвичайної ситуації, як евакуація.

3. Ефективність заходів з евакуації на регіональному, місцевому та об'єктовому рівнях забезпечується своєчасним утворенням та якісною організацією роботи органів з евакуації, їх підготовкою та навчанням, своєчасним застосуванням розроблених документів з питань проведення евакуації. Успішне виконання заходів з евакуації потребують чіткого планування, відповідального призначення членів тимчасових органів з евакуації та вирішення економічного, соціального, транспортного, медико-санітарного, фінансового і других видів забезпечення.

РОЗРАХУНОК
подвірного розселення населення с. Наталівка Наталівської сільської ради
на території Пилиповицької сільської ради

№ з/п	с. Наталівка			Пилиповицька сільська рада		
	Адреса проживання	П.І.Б., голови сім'ї, що евакуюється	К-сть членів сім'ї	Адреса розміщення евакуйованих	П.І.Б., голови сім'ї, що приймають	К-сть членів сім'ї
1	2	3	4	6	7	8
1	вул. Першотравнева, 1	Тарарук Алла Василівна інвалід 1 групи, лежачий	2	с. Пилиповичі, вул. Яблунева, 10	Коротченко Вадим Павлович	2
2	вул. Першотравнева, 3	Тимофеева Софія Вікторівна	3	с. Пилиповичі, вул. Шкільна, 2	Голуб Василь Адамович	1
3	вул. Першотравнева, 5	Яценко Іван Федорович	4	с. Анета, вул. Пархоменка, 5	Крамар Галина Федотівна	1
4	вул. Першотравнева, 7	Поліщук Віталій Петрович	2	с. Городище вул. Пахотна, 13	Соловей Аркадій Петрович	2
5	вул. Першотравнева, 9	Грищук Лука Кирилович	2	с. Городище вул. Соборності, 11	Гнатюк Віталій Матвійович	2
5	Всього:		17			8

Примітка.

У графі 3 також вказується уточнююча інформація, в тому числі про належність до осіб з інвалідністю та інших маломобільних груп і необхідності житла для розміщення з умовами для проживання.

Пилиповицький сільський голова

Н.В. Панфелюк

"__" _____ 2017 р.

Наталівський сільський голова

А.М. Терещук

"__" _____ 2017 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова Новоград-Волинської
райдержадміністрації

В.В.Михнюк

" ____ " _____ 2017 року

А К Т

обстеження та погодження розміщення населення с. Наталівка на території Пилиповицької сільської ради Новоград-Волинського району.

Ми, комісія Наталівської сільської ради в складі:

Наталівський сільський голова Терещук А.М.,

голова сільської евакуаційної комісії _____,

члени комісії _____

та комісія Пилиповицької сільської ради в складі:

Пилиповицький сільський голова _____,

склали цей акт про таке: " ____ " _____ 2011 року провели обстеження будинків Пилиповицької сільської ради, в яких планується тимчасове розміщення евакуйованих із с. Наталівка. Внаслідок чого визначили:

1. Розміщення евакуйованих в кількості _____ чол., _____ сімей провести підселенням до місцевих жителів, для чого призначили:

_____ будинків в с. Пилиповичі

_____ будинків в с. Городище

_____ будинків в с. Анета.

2. Евакуйоване населення прибуває на приймальний евакуаційний пункт в с. Пилиповичі автотранспортом.

3. Для доставки евакуйованих від приймального евакуаційного пункту в с. Пилиповичі до місць розміщення будуть задіяні _____ автобусів – виділяє районна комісія з питань евакуації; автомобілів, _____ тракторів з причепами, _____ підвід – виділяє Пилиповицька сільська евакуаційна комісія. Відповідальний за виділення транспорту - _____

4. Медичне обстеження на приймальному евакуаційному пункті та в безпечному пункті розміщення евакуйованих покладається на _____

5. Забезпечення евакуйованих продовольством та предметами першої необхідності покладається на Пилиповицького сільського голову. Продовольство щоденно видається на евакуйованих через торговельну точку _____ згідно списків, затверджених Пилиповицьким сільським головою. Готування їжі та харчування евакуйованих здійснюється в сім'ях, які їх приймають.

6. Фінансування забезпечення мінімальних потреб життєдіяльності евакуйованого населення здійснюється за рахунок коштів резервного фонду районного бюджету.

7. Працездатне населення в кількості _____ протягом доби влаштовується в _____

8. Навчання дітей, котрі прибули в кількості _____ проводиться в _____

Пилиповицький сільський голова

Н.В.Панфелюк

" ____ " _____ 2017 року

МП

Наталівський сільський голова

А.М.Терещук

" ____ " _____ 2017 року

МП

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова Новоград-Волинської
райдержадміністрації

В.В.Михнюк

" ____ " _____ 2017 року

ВЗАЄМОУЗГОДЖЕНИЙ ПЛАН

приймання і розміщення, забезпечення і захисту евакуйованих.

1. Згідно з Планом евакуації населення Новоград-Волинського району Житомирської області при загрозі або виникненні надзвичайних ситуацій техногенного характеру із с. Наталівка підлягає евакуації _____ чол.

2. Усього підлягає прийманню та розміщенню _____ чол., з них _____ працівників, _____ членів сімей, особовий склад оперативної групи _____ чол., матеріальних цінностей - _____ тонн.

3. Безпечними пунктами розміщення евакуйованих визначаються с.с. Пилиповичі, Городище, Анета Пилиповицької сільської ради.

4. Приймальний пункт евакуації розгортається в приміщенні будинку культури в с. Пилиповичі.

5. До приймального евакуаційного пункту евакуйоване населення прибуває автотранспортом. Організація доставки евакуйованих покладається на Наталівського сільського голову.

6. Від приймального пункту евакуації до місць тимчасового розміщення евакуйовані доставляються автотранспортом та гужовим транспортом. Організація доставки евакуйованих покладається на Пилиповицьку комісію з питань евакуації.

7. Відповідно до Акту розміщення евакуйованих для розміщення евакуйованих виділено:

№	Назва установи	Місце розташування, адреса	Профіль	Кількість будинків
1.	Приватні житлові будинки	с. Пилиповичі	житлові приміщення	
2.	Приватні житлові будинки	с. Городище	житлові приміщення	
3.	Приватні житлові будинки	с. Анета	житлові приміщення	

8. Пилиповицька сільська рада надає евакуйованим право користуватися усіма видами матеріального забезпечення евакуйованого населення:

8.1. Евакуйовані повинні мати при собі паспорт, військовий квиток, документ про освіту, трудову книжку або пенсійне посвідчення, свідоцтво про народження, гроші і цінності, продукти харчування і воду на 3 доби, постільну білизну, необхідний одяг і взуття загальною вагою не більш як 50 кілограмів на кожного члена сім'ї. Дітям дошкільного віку вкладається у кишеню або пришивається до одягу записка, де зазначається прізвище, ім'я та по батькові, домашня адреса, а також ім'я та по батькові матері і батька.

8.2. Евакуйовані забезпечуються триразовим гарячим харчуванням в сім'ях, які їх приймають.

8.3. Медичне обслуговування евакуйованих здійснюється у _____

9. Фінансування мінімальних потреб життєдіяльності евакуйованого населення здійснюється за рахунок коштів резервного фонду районного бюджету.

Поштова адреса Наталівської сільської ради: Житомирська область, Новоград-Волинський район, с. Наталівка, вул. _____, тел. 697-35, 697-57.

Голова Наталівської комісії з питань евакуації

тел. _____, моб. _____.

Поштова адреса Пилиповицької сільської ради: Житомирська область, с. Пилиповичі, вул. _____, тел. _____.

Голова Пилиповицької комісії з питань евакуації:

тел. _____, моб. _____.

Пилиповицький сільський голова

Н.В.Панфелюк
" ____ " _____ 2017 року

Наталівський сільський голова

А.М.Терещук
" ____ " _____ 2017 року

Голова Новоград-Волинської районної комісії
з питань евакуації

Н.В.Даниленко
" ____ " _____ 2017 року

3. ВИКОРИСТАНІ ДЖЕРЕЛА.

1. Кодекс цивільного захисту України від 2 жовтня 2012 року № 5403-VI.
2. Порядок проведення евакуації у разі загрози виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій: постанова Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2013 року № 841.
3. Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію: Закон України від 21 жовтня 1993 року № 3543-XII .
4. Положення про організацію оповіщення про загрозу виникнення або виникнення надзвичайних ситуацій та зв'язку у сфері ЦЗ: постанова Кабінету Міністрів України від 27 вересня 2017 року № 733
5. Порядок здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях: постанова Кабінету Міністрів України від 26 червня 2013 року № 444.
6. Методичні рекомендації з розроблення картографічних документів і схем у сфері цивільного захисту: Наказ МНС України від 13 липня 2010 року № 544.
7. Методичні рекомендації щодо планування і порядку проведення евакуації населення. наказ МНС України від 07 вересня 2004 року № 44.
8. Методичні рекомендації з питань організації планування та проведення евакуаційних заходів на об'єктах господарської діяльності у разі виникнення надзвичайних ситуацій: наказ МНС України від 07 вересня 2010 року № 761.
9. Методичні рекомендації з питань планування і організації транспортного забезпечення евакуаційних заходів у разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій техногенного, природного характеру та в особливий період: наказ МНС України від 27 травня 2005 року № 102.
10. Примірний перелік документів з цивільного захисту, що розробляються центральними і місцевими органами виконавчої, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання: наказ ДСНС України

від 12 липня 2016 року № 335.

11. Інструкція з організації перевірок діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування щодо виконання вимог законів та інших нормативно-правових актів з питань техногенної та пожежної безпеки, цивільного захисту: наказ МВС України від 06 лютого 2017 року № 92.

12. «Про затвердження Методки планування заходів з евакуації» Наказ МВС України від 10.07.2017 року № 579.

13. Про обласні спеціалізовані служби цивільного захисту: розпорядження голови Вінницької облдержадміністрації від 21 грудня 2015 року № 791

14. Євдін О.М., Могильниченко В.В., А.І. Фомін, О.І. Сафронов. Захист населення і територій від надзвичайних ситуацій. Том 4. Евакуація населення у надзвичайних ситуаціях. Посібник. – К.: КІМ, 2008.-288 с.

15. Методичні рекомендації з питань організації та реалізації заходів цивільного захисту в органах виконавчої влади та на підприємствах, в установах і організаціях. Український НДІ ЦЗ. – Київ. 2016.- 169 с.